

ALAPTANÍTÁSOK

Törvény, vagy kegyelem 2. – A kegyelem megértése

Galata 3:18-25

„Mert ha törvényből van az örökség, akkor többé nem ígéretből; Ábrahámnak pedig ígéret alapján ajándékozta azt az Isten. Mi tehát a törvény? A törvényszegések miatt toldották meg vele az ígéretet, amíg eljön a Mag, akinek tétetett az ígéret; rendeltetvén angyalok által, közbenjáró kezében. A közbenjáró pedig nem egyhez tartozik, Isten ellenben egy. A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes életet adni, akkor valóban a törvényből volna a megigazulás. De az Írásmindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret a Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek. Mielőtt pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett, hogy hitből igazuljunk meg. De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt.”

A mag, amelyről az Ige ír, az Jézus. Amikor a mag megérkezik, akkor többé nem vagyunk a törvénynek alárendelve. Jézus eljött, és nem vagyunk a törvény alatt!

A törvényt az Ige a nevelőmesterünknek nevezi, de amikor a hit eljött, akkor nem vagyunk a nevelőnek alávetve többé. Mindannyian Isten gyermekei, Isten Fiai vagyunk Jézus Krisztuson keresztül.

A kérdés, amelyre választ adunk az: mit jelent a kegyelem?

A legtöbbször így határozzunk meg: meg nem szolgált kegyelme, szeretete Istennek - de ennél valójában sokkal több a kegyelem, mint rá nem szolgált szeretet.

A kegyelem annyit jelent, mint Isten kegyeltjének lenni, kegyben állni.

Amikor Jézus Krisztushoz érkezünk, és Jézusban vagyunk, akkor Isten kegyeltjei leszünk. Amikor kegyelemben vagyunk, akkor Isten pártfogását élvezzük.

Tudjátok-e azt, hogy a görög eredetiben *'Isten kegyeltjének lenni'*, és a *'kegyelem'* szó ugyanaz az eredetű szó?

Amikor a Bibliában tehát olvassuk, hogy *'Isten pártfogásában állunk'*, *'Isten jóindulatában állunk'*, vagy hogy olvassuk, hogy *'kegyelem'* – ez ugyanaz az eredetű szó.

Lukács 2:40, 52

„A kisgyermek pedig növekedék és erősödék szellemben, teljesedve bölcsességgel; és az Istennek kegyelme volt Órajta. Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.”

Jézus tehát gyarapodott a bölcsességben, testalkatban, Isten és emberek előtti kedvességben, vagy kegyelemben.

Lukács 1:30

„És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.”

Jézus anyja, Mária nagyon kegyelt volt Isten szemében.

Ezek a szavak tehát felcserélhetőek.

Isten kegyelme terád és énrám is kiterjed. Amikor Jézushoz érkezünk, akkor Isten kegyelmébe kerülünk, Isten kegyeltjeivé válunk, Isten jóindulatát élvezzük. Mi vagyunk Istennek kegyeltjei.

Emlékszem egyszer Ausztráliában egy fiatal lányra, aki nem igazán tartotta magát sokra. Használt és kopott ruhákban járt, rendetlenül hordta a haját, nem sokat adott magára - és eljárt így a Bibliaórákra. Észrevettem, amikor az első alkalommal igazából ruhába öltözött. A haját is rendbe tette, és jól nézett ki, és kocsit is vett magának. Megkérdeztem, hogy: *mi történt veled?* Végül is megértette, hogy Isten kegyeltje lett, Isten pártfogását élvezi, Isten gyermeke lett.

A Biblia azt tanítja, hogy mi vagyunk *Isten szemének az almái*. Ez egy angol kifejezés, amit a magyar inkább úgy mondaná, hogy *mi vagyunk a szeme fénye*.

5Mózes 32:10

„Pusztá földön találta őt, zordon, sivatag vadonban; körülvette őt, gondja volt reá, őrizte, mint a szeme fényét;”

Mi az, ami az embereket meggátolja abban, hogy igazából értékeljék Istent? Általában a bűntudat. Ez az, ami leginkább megakadályozza az embereket, hogy igazán megtapasztalják Istent, és hogy élvezzék az Istennel való együtt járás.

Önmagunk kárhoztatása és a bűntudat – ez a két dolog, amely leginkább megterheli a gyülekezetet.

Egyszer beszéltem egy fiatalemberrel itt Magyarországon, aki a pásztor fia volt, és azt mondta, hogy: *102 ember volt, aki megtért a gyülekezetünkben. Egyetlen egy sem maradt meg közülük.*

Mi az oka ennek? Az oka az, hogy ezeket a megtérteket bűntudat és ítélet alá hozták.

Az újonnan megtértek úgy érzik, hogy a Jézus Krisztusban előállított követelményeknek nem tudnak eleget tenni. Sokan mondják azt, hogy: *én hiszem, amit mondasz, de én így nem tudok élni.*

Amikor a prédikátor bűntudatot és kárhozatot prédikál, akkor egy idő után elmennek ezek a fiatal megtértek. És azok, akik meg tudnak maradni ezekben a gyülekezetekben, azok pedig rossz értelemben vallásosak lesznek - és tulajdonképpen elrejtik és eltitkolják, hogy ők sem tudják azt a fajta életet élni, amit prédikálnak.

Mind a kettő helytelen tehát.

Minket visszavásároltak a kegyelem helyébe!

Ha megértjük a kegyelem lényegét, akkor megértjük azt a szabadságot, amit Jézusban kaptunk. Akkor leszünk képesek arra, hogy Jézussal együtt járjunk, Jézussal együtt éljünk.

Isten megadta a lehetőséget és az utat számunkra – és te számodra is. Megadta az utat a számunkra.

Én úgy hiszem, hogy ahhoz, hogy megértsük a kegyelmet, először meg kell értenünk a törvényt, ezért tehát először a törvényt fogjuk megvizsgálni ahhoz, hogy a kegyelmet megértsük.

Azért kell, hogy intelligens keresztények legyünk, hogy ne tudjon minket az ördög a cselvetéseivel rászedni. Hogy az ördög ne tudjon minket visszahelyezni a törvény alá, hogy az ördög ne tudjon minket visszahelyezni a bűntudat alá.

Nézd csak meg, hány keresztény él kárhozatban, bűntudatban! Ha magadat elítéled, bűntudatban vagy, akkor a törvény alatt élsz - mert a törvény az, amelyik elítél. A kegyelem nem ítél el! A törvény mindig elítél.

Isten két fő úton foglalkozott az emberekkel.

Mózesről Krisztusig a törvényen keresztül foglalkozott az emberrel. Ebben az időszakban a törvény uralkodott.

Tudnotok kell, hogy a törvény jó, a törvény szent. Egyetértünk a törvénnyel. A problémánk ott van, hogy nem tudjuk *megtartani* a törvényt, mert a törvény tökéletességet követel.

Hányan vagytok ti tökéletesek? Mindannyian *szeretnénk* tökéletesek lenni!

Róma 7:15; 19; 16

„Mert amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem...”

Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok...

Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó.”

Biztos vagyok benne, hogy te is megtapasztaltad már ezt. Én is. Pál apostol is megtapasztalta ezt, ezért írta.

A törvény szentséget követel, a törvény tökéletességet követel, mert a törvényt egy tökéletes Isten adta.

A törvény nevelőmesterünk volt, iskolamesterünk volt, hogy felismertesse velünk a bűnt. A törvény ismerete nélkül nem lennénk tudatában a bűnnek. Nem tudtam volna, hogy bűnös vagyok, ha nem lenne ott a *törvény*, amely ezt megmutatja.

Az ítélet tehát a törvényből származik. A törvény által vagyok elítélve. A kegyelem által pedig kiemelten.

Ha büntudatban szenvedsz, ez azért van, mert visszahelyezted magad a törvény alá, ami alól Jézus Krisztus már megszabadított.

Néhányan attól félnek legjobban, hogy: *ha nincs törvény, amit be kell tartanom, akkor úgy élhetek, ahogy csak akarok? Annyi bűnt követek el, amennyit akarok?*

Nem így van!

Róma 6:14

„Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.”

A törvény tehát érvényben volt Mózesről egészen a keresztségig, kegyelem uralkodik pedig a kereszthaláltól Jézus Krisztus második visszajöveteléig. A kegyelem Jézus Krisztus által jött, a törvényt pedig Mózes által adta Isten.

János 1:17

„Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.”

Pál azt írja a leveleiben, hogy azért volt képes arra, amit megtett, mert végtelen kegyelmet kapott Istentől. Bőséges kegyelem adatott neki! Pál megértette, mit jelent a kegyelem. Pál prédikálta és tanította a kegyelmet.

Pál azért kellett, hogy ilyen hangú leveleket írjon a megtért keresztyéneknek, mert miután megtértek, visszamentek a törvényekhez. Ezek a keresztyének visszamentek a régi törvényeikhez - ezáltal azt érték el, hogy a törvényeket összekeverve a kegyelemmel újra büntudat alá kerültek. Ezért Pál a Római levelet, és a Galata levelet a Szent Szellem ihletésére írta azért, hogy kikerüljenek a hívők a törvény alól, mert a törvény újra csak elítél.

Tudjuk azt, hogy a törvény igaz, és jó.

Ezékiel 18:4

„Ímé, minden lélek enyém, úgy az atyának lelke, mint a fiúnak lelke enyém; amely lélek vétkezik, annak kell meghalnia!”

Az a lélek, amely vétkezik, az hal meg. Ez a törvény követelménye.

Értjük ezt mindannyian, hiszen törvények alatt élünk. Hiszen ha a sebesség határ fölött vezetsz, akkor bűnösnek nyilvánítanak, és akár pénzbírsággal büntethetnek, akár a jogosítványodat is elvehetik. Ez a törvény ítélte. Ha rajtakapnak a törvény megszegésén, akkor várhatod a törvény ítéletének a büntetését.

A törvényben nincs kegyelem és irgalom. A törvény nem ismeri az irgalmat, mert nincs irgalom a törvényben. A törvény azt mondja, hogy: *ez a törvény* - és amikor a törvény ítélete rád száll, akkor az úgy igaz.

A Biblia azt tanítja, hogy a bűn Isten ellen van. A Felséges Isten ellen való a bűn.

A törvény ítélete tehát: aki bűnt követ el, az meghal. Ezért Istennek létre kellett hoznia egy áldozati rendszert. Az áldozati állatok vére volt a helyettese a megcselekedett bűnöknek - ez volt a véráldozat. Ez volt a bűn ára, amíg Jézus Krisztus nem jött.

Maga Isten, Istennek a Fia - Ő volt, aki kiállt, és megfizette a bűn árát. Az áldozati állatok vére helyett a saját vérével fizetett. Ádám idejétől kezdve egészen az Ő idejéig elkövetett bűnökért fizetett. Egészen az emberiség minden bűnéért kifizette az árat második visszajöveteléig, és akkor lesz a földön bevégezve a munkája.

Jézus volt az, aki a törvény követelményét kielégítette. A törvényt teljesen kielégítette és betöltötte Jézus Krisztus!

Ennek ellenére mi még mindig úgy kívánjuk, hogy a törvény alá tartozzunk – és ezért büntudatban élünk, mert úgy érezzük, hogy a törvények betartása kötelességünk.

Ez a büntudat az, ami megakadályoz minket abban, hogy Jézus Krisztus szabadságában éljünk. Jézus Krisztus teljes szabadságában!

Ez azt jelenti, hogy nem élünk abban a szabadságban, amelyet Isten szeretne nekünk adni.

Mi vagyunk tehát azok, akik magunkat visszahelyezzük a törvény alá.

Isten nem tud nekünk megbocsátani a törvény alatt, hiszen bűnösök vagyunk, és a bűn zsoldja halál.

Isten tehát a törvényeken keresztül nem tud nekem megbocsátani, mert a törvényben nincsen kegyelem. A törvény nem tud a bűnösnek megbocsátani. A törvény csak ítélet tud hozni a bűnösre, de nem tud a bűnösnek irgalmat adni, mert a törvényben nincs irgalom.

A törvény egy nagyon kemény dolog. A törvényben nincs irgalom! A törvény nem tudja magát megváltoztatni. Ha a törvény alatt lennénk, akkor mindannyiunknak vége lenne. Egyikőnk sem tudna megállni a saját igazságában a törvény alatt.

Ezt állítja a Biblia is a saját igazságában: mindannyian bűnösök vagyunk, és szűkén vagyunk Isten irgalmának. Nincs egyetlen egy igaz sem a maga erejéből! Ezért a bűn mindannyiunkat a büntudat alá rekeszt.

A törvény tehát nevelőmesterünk, hogy elvezessen minket a bűnnek a tudatában Jézusig, hogy felismerjük azt, hogy nem az *igazságra* van szükségem, hanem a *kegyelemre*.

Mert ha az igazságos ítélet jönne rám, akkor nem tudnék megállni.

Tehát nem az igazságos ítéletre van szükségem, hanem Isten irgalmára van szükségem, Szükségem van egy Megváltóra. Szükségem van valakire, aki meg tud szabadítani engem ebből a bűnös állapotból, az én elveszettségem állapotából. Aki meg tud engem szabadítani a jövőben rám következő ítélet alól. Szükségem van valakire, aki meg tud szabadítani.

Ezért nem tudja a törvény ezt soha megtenni.

A keresztények törvényekhez való ragaszkodása soha nem tud téged szabadabbá tenni. A keresztények törvényekhez való kötődése soha nem tud segíteni rajtad, mert ez soha senkink nem tudott még segíteni. A törvényekhez való kötődés csak kötöttségeket hoz az életedbe, és ítélet alá helyez, és az emberek bűnösnek érzik magukat.

És sajnos nagyon gyakran ennek ellenére törvényekhez való kötődést tanítanak.

Ha a büntudatot prédikálsz, az csak azt eredményezi, hogy az emberek nagy számban mennek az oltár elé bűnbocsánatért, mert folyamatosan büntudatot termelsz az emberekben. És ha az oltárhoz kihívod ezeket, akkor ezek az emberek megkönnyebbülnek - és ezt nagyon gyakran teszik meg a prédikátorok. És lehet, hogy közülük nagyon sokan komolyan elszántan teszik, de hiszem, hogy ez a fajta prédikálás egy nagy hiba! Mert az emberek megpróbálnak bizonyos sztemdeknek megfelelően élni, törvények szerint, de ezeket soha nem tudják igazából megtartani. Újra és újra, és újra el fogják téveszteni, el fognak bukni. Újra és újra bűnösnek fogják érezni magukat, és azt hiszik, hogy ebből áll a kereszténység.

A kereszténység azt mondja, hogy - *én, ennek megfelelően kell, hogy éljek* - és találnak olyan Igéket a Bibliában, amelyek erre utalnak. *Próbáld meg újra* - és újra és újra elbukik.

Ez pedig csak egy saját magunk próbálkozásába fullad. Ez pedig a saját magunk cselekedeteinek a kifulladásához vezet.

Azt mondod magadnak, hogy: *még jobban meg kellene, hogy fegyelmezzem magam! Ezt és ezt még jobban kellene tennem!*

Abban nincs semmi rossz, ha azt mondod magadban, hogy én ezeket a dolgokat nem teszem többet! Ez nem jelenti a törvényeket!

A törvényekhez való kötődés egy magatartásforma. A törvényekhez való ragaszkodás az egy olyan koncepció, amely teljesen helytelenül közelíti meg a Biblia Újszövetségét.

Szükség lenne arra, hogy végiggondolják ezt a keresztények!

A törvényekhez való ragaszkodás és kötődés soha nem fogja megoldani a bűn problémát! Soha nem fogja megoldani! A Biblia azt tanítja, hogy a gonoszt jóval kell legyőzni!

Hogyan lehet ezt megtenni? Mindent jóval kell helyettesíteni azáltal, hogy szellemileg fölnövekedsz, megújítod az elmédet Isten Igéje alapján. És amikor ez megtörténik, akkor a szellemed és a lelked kezdi el vezetni és uralni a testedet.

Ez jelenti a győzedelmes keresztényt!

Látnotok kell azt, hogy a törvény célja a bűn felismerése!

A törvény másik célja, hogy Jézus Krisztushoz vezessen téged! Nincs kimenekedés máshogy a törvény alól! Meg kell találnod Jézus Krisztust! *Jézus*, aki tud segíteni neked!

Ha a Bibliát tanulmányozod, akkor fogod megérteni a törvény lényegét. Meg fogod érteni, hogy a törvény nem tud segíteni rajtad! Soha senkinek nem tudott segíteni!

A törvény nem tudott segíteni még azelőtt sem, mielőtt Jézus jött volna, és a törvény nem tud segíteni azután sem, miután Jézus a kereszten halt. A törvény nem tud segíteni!

Remélem, hogy ezt belátjátok!

Ezért nem szeretnénk, ha Istenbe vetett hitünkhöz a törvények kötődése is hozzátapadna!

A keresztények életének 95%-ában megfigyelhető, hogy a törvényekhez való kötődés ott van az életükben. Azoknak az embereknek az életében lehet megfigyelni, akik saját erejükből próbálnak tetszeni Istennek, a saját erőfeszítéseikből.

És keresztények nagyon komolyan akarnak téged majd erre az útra vinni.

Ezért szükséges megnézni, hogy mi volt Istennek a terve! A törvénnyel Isten terve az volt, hogy téged a bűn felismerésére vezessen, és ezáltal Jézus Krisztushoz elvezessen. Ez volt a terve Istennek a törvénnyel.

Istennek megvolt a megváltási terve is azok számára, akik a törvény alatt éltek. Az Ószövetségben áldozati állatoknak a feláldozásával. Ezáltal tudták ez emberek a megkönnyebbülést elérni a bűn alól, hiszen a törvény megmutatta nekik, hogy ezért, és ezért bűnösök.

Amikor Isten a törvényeket adta, akkor odaadta az Ő irgalmát is. Amikor az áldozati bárányt és az áldozati állatokat bemutatták, akkor szabadultak meg a büntudattól, és akkor tudta Isten kegyelme elérni őket.

Mi volt Isten terve? Isten terve az volt, hogy a törvénynek véget vessen, hogy betöltse a törvény követelményét egyszer és mindenkorra, teljességében. Hogy a törvény, amely jó volt, és szükséges volt, és amely közvetlenül Istentől eredt.

A törvény tökéletes. Egy tökéletes Istennek a tökéletes törvénye.

A probléma ott van, hogy te is és én is bűnösök vagyunk. Nem tudunk a tökéletes törvénynek megfelelően élni. Senki nincs a földön, aki képes lenne rá.

Próbálj meg csak a következő egy hónapban tökéletes lenni! Nem tudod megtenni!

Bárcsak meg tudnánk tenni! Akkor a megigazulás a törvényből lenne - ezt tanítja a Biblia.

De azért, mert nem tudjuk a saját erőnkől megszerezni a megigazulást, ezért a megigazulás hitből jön, Jézus Krisztus által. Mert Krisztus teljesen a törvény alatt élt. Tökéletesen! Ezért Krisztus betöltötte a törvényt. Jézus Krisztus magára vette a törvény teljes ítéletét - mert Jézus átkarolt minket. Jézusban nem találtatott bűn, mert Ő Isten volt. Isten, aki testben jött el. Ő Istenember volt - tökéletes ember, tökéletes Isten! Igaz Isten, igaz Ember. Ő volt második Ádám.

Ez jelentette a keresztény hitünket.

Hála Istennek, hogy Ő az, aki megérkezett áldozati Báránynak! A törvény teljes ítéletrendszerére került. Akkor sújtotta Isten a törvény ítéletével Jézust, amikor Jézus átkarolt minket, az Ő saját teremtményeit, az emberiséget, azokat, akiket a saját szívéből szeretett.

Téged és engem, még mielőtt valaha is gondolni mertük volna, még mielőtt megszülettünk volna. De Ő már akkor tudott rólunk az Ő szellemében.

És akkor, amikor minket saját magával egyesített és azonosított, akkor a törvény rá került. A törvény Őt ítélte el miattunk. Amikor azt mondta, hogy: *én azonosítom magamat övelük* - akkor a törvény ítélete rá került. Ő fizette meg az árát! A törvény betöltött ezáltal, azért, amit Jézus megtett értünk.

Ezért nincs helye többé a törvénynek, a törvény beteljesedett. Jézus ezt mondta a kereszten: *bevégeztetett*.

Nektek viszont ezt látnotok kell, hogy a törvény iskolamesterünk volt, hogy Krisztushoz vezessen minket!

A törvény nem tud Krisztuson keresztül hozzánk jönni, és minket a kegyelemmel együtt összekapcsolni.

Amikor a törvény a kegyelemhez akar jönni, akkor a kegyelmet összezavarja. Tönkreteszi a kegyelmet! Pedig ez a mi helyünk: kegyelmében állunk Istennek.

Pál is ezt tanítja: ha a törvényt akarod megtartani, akkor Jézus hiába halt meg, mert a törvény ítélete Jézus Krisztust sújtotta, hogy én szabadon járhatok, hogy én beléphessek a kegyelembe.

Hogyan tette ezt meg Isten? Isten, mivel Ő maga Isten, amikor a törvény kielégítetett, Isten ezt tekintette, és a törvény igazsága megadatott. Isten erre tekintett, és Isten tökéletes igazsága beteljesedett Jézus Krisztus halálával a kereszten, amikor is minket helyettesített ebben a halálban.

A törvénynek minden igazság-követelménye beteljesedett, mert a *tökéletes* halt meg a bűnösökért.

Hogyan tudná egy ember halálának a megváltása a teljes emberiséget kiváltani?

Legtöbben az emberek nem is gondolnak bele a pokolba. Mindannyian elítéltek voltunk! Ha a pokol a számodra nem jelent semmit, akkor még igazán nem gondoltál bele. A pokol jelenti a Szent Isten teljes jelenlétének hiányát. A pokol a démonoknak, és saját magának a sátánnak teremtett, nem embernek!

Az az ember, aki a pokolba megy, a pokolba kerül, az annak ellenére kerül oda, hogy Isten már megtette érte, hogy ő nem kerüljön oda. Isten már őt is megváltotta! A pokolban nincsen semmiféle kegyelem!

Ha úgy gondolsz, hogy itt a földön nehezek a dolgok: van egy ilyen mondás mifelénk, hogy: *itt a földi élet az egy piknik tulajdonképpen ahhoz képest, ami a pokolban van*.

Az elítéltek örökkévaló gyötrelme a pokol, és ez a gyötretetés és kínzás örökkévaló lesz - vagyis soha nem lesz vége. Örökkön örökké tart. Ez lesz az állapot a elítélteknek, az elveszetteknek.

Az emberek ilyenkor ezt nem szeretik hallgatni. Az emberek mindenféle elképzeléssel jönnek ilyenkor elő.

Még maguk a gyülekezetek is kibúvókat találnak, hogy ne kelljen nekik az Evangéliumot hirdetni az elveszettek felé. Annyit tesznek csak, hogy kijelentik: *ha nem a mi gyülekezetünkhöz tartozol, akkor te elveszett vagy. Akkor kapsz csak megváltást, ha a mi gyülekezetünkben keresztelkedsz meg, a mi módunkon*.

Ez pedig milyen fajta szennybeszéd? Nem gyülekezetek által kapsz megváltást, hanem Jézus Krisztus által!

Jobb lenne, ha az Evangelizáció képe mindenkiben kialakulna, és jobb lenne, ha mindenki látná a pokol valóságát! Mert a bűnösnek egyetlen egy útja van a megtérésre, ha az Evangélium hirdetik neki.

Látnotok kell azt is, hogy amikor Jézus Krisztus a törvény követelményeit megfizette, akkor a törvénynek vége volt ezzel. A törvény bevégeztetett!

És itt jövünk most a képbe - te is és én is.

Az Ószövetség tehát nem tudja túllépni a keresztet. Jézus Krisztus teljesítette a törvény teljes követelményrendszerét. A törvény által volt hatalma a sátánnak az emberek felett. Akkor tudta a sátán azt mondani, hogy: *te bűnös vagy. Bűnös vagy!*

És az embernek ezzel egyet kellett értenie: *igen, bűnös vagyok*.

De a törvénynek vége van! Ezt látnotok kell! Mert mi már nem vagyunk bűnösök, mert minket Jézus Krisztus vére megváltott.

A törvény által jött a bűn ismerete a világba.

Ha például Új Guineát vesszük, ott misszionáriusok jutottak olyan sorsra, hogy emberevők felfalták őket. Abszolút nem zavarta az ő lelkiismeretüket. Nem zavarta őket, hogy ők megeszik az ellenségeiket. De miután Jézus Krisztust hirdették nekik, utána már büntudatuk volt.

Mielőtt Jézust megismerték volna, nagyon jóízűen meg tudták enni az ellenségeiket. Azért változtak meg, mert a bűn *ismerete* jött az életükbe.

A törvény tehát véget ér a keresztnél. Ezért Isten most már a kegyelme által tud értem nyúlni. Visszaszerzett helyzetünk van Istennél, visszavásároltak vagyunk.

Efezus 1:14

„Aki a mi örökségünk foglalója Isten tulajdon népének megváltatására, az Ő dicsőségének magasztalására.”

Apostolok Cselekedetei 20:28

„Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.”

Jézus visszaszerzett minket a törvény alól, visszaszerzett minket az ördögtől, és Jézus visszaszerzett minket a bűntől. Minket Jézus Krisztus szerzett vissza, visszavásárolt minket saját vére által, és Jézus Krisztushoz tartozunk

Róma 14:7-9

„Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának: Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk. Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék.”

Jézus Krisztuséi vagyunk.

De ez azt is jelenti, hogy visszavásároltjai vagyunk Jézusnak, de saját akaratunkból visszamehetünk a törvényhez - és ha valaki ezt megteszi, abban a pillanatban újra bűnösnek érzi magát. Ezáltal vége.

Én nem szeretnék ilyen helyzetben lenni, és én ezért Jézus alatt maradok, a kegyelem alatt maradok, és ezért nem érzem magam bűnösnek.

Ez a te választásod, hogy a kegyelmet választod-e, vagy a törvényt választod-e.

Pál tanítja, hogy Jézus Krisztus hozott minket a csodálatos kegyelem alá, amelyben állunk is.

De vannak azok, akik a törvényekhez visznek vissza, akik azt mondják, hogy: *igen, de a mózesi törvényeket is meg kell tartani. Körül kell metélnedni. Azokat a dolgokat is tenni kell, amelyeket Mózes mondott.*

Természetesen egy újjászületett keresztyén azt mondja, hogy: *én nem akarom azokat a dolgokat megtenni.*

Hát, ha az összeset nem is, de egy kis részét meg kell tartani.

Ki áll ezen emberek mögött, akik így beszélnek? Maga az ördög. Mert az ördög itt van a világban. Azt mondja, hogy: *gyerünk, gyerünk, egy kicsit keverjétek csak össze! Igaz, hogy az Úrnak itt a kegyelme, és gyógyít, de szombatnapon nem gyógyít! Az Úr a hat másik napon gyógyít, de ezen a napon nem.*

Látjátok az ördög minden módon próbál titeket a törvény alá visszavinni, hogy az ember fejét újra megtöltse a törvénnyel. Ezért a kegyelem és a törvény összekeveredik.

Én úgy hiszem, hogy ebben a században a keresztyénység életében ez teljesen igaz: a kegyelem és a törvény összekeveredett. És mivel a törvény is ott van az életükben, ezért vannak büntudatban, mert a törvény a bűnösség tudatát hozza.

Pedig Jézus megfizette az én megváltásomért.

Ezt jelenti a megváltás: visszavásárolt engem Jézus. Jézus teljesen megfizetett az én megváltásomért, ezért én meg tudok állni a kegyelemben.

Róma 5:8-10

„Az Isten pedig a hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt. Minekutána azért most megigazultunk az Ő vére által, sokkal inkább megmenekülünk a haragtól Óáltala. Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az Ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által, miután megbékéltünk vele.”

Tehát a kegyelem helyén vagyunk, és most egy új törvény alatt vagyok: a szeretet és a kegyelem törvénye alatt. Istennek vagyok most a tulajdonában. Isten vásárolt engem vissza a törvény alól. Isten most engem a saját szíve szerint tud kezelni. Isten pedig maga a Szeretet.

Nem tudta még ezt akkor megtenni, amikor a törvény alatt voltunk. Akkor is szeretni akart minket, és most újra barátom tud lenni.

A múlt hetekben észrevettem, hogy az egyik alkalmunkon volt egy részeg asszony is a társaságával, és szükségük volt a megváltásra. Isten szeretete ott várja őket. Szükségük volt arra, hogy Isten újrateemtse a szellemüket, hogy egy új életet kapjanak Istentől. Azok a szegény asszonyok!

Az ördög hamarosan ott terem, és azt mondja róluk, hogy: *hát ezek bűnösök!*

Az ő bűneikért a kereszten megfizették az árat - ezt mondja Isten az ördögnek!

Az ördög azt válaszolja: *igen, de nézd meg, újra ezt tette!*

Isten azt válaszolja, hogy: *minden bűn, amit valaha tett, és amit valaha tenni fog, az a kereszten Jézus Krisztus vére által eltöröltetett. Az ár megfizettetett az ő teljességében, és ezért ő most szabad!*

Ezért Ő, Isten és én tudunk szabadságba járni. Barátokként tudunk járni, és Isten engem a fiának hív. Isten a kegyelmét ki tudja árasztani rám.

Meg tudnánk kérdezni, hogy: *mi az, akkor, ami a kegyelmet irányítja? Mik a szabályai akkor a kegyelemnek? Mik az irányelvei?*

Az igazság az, hogy Isten maga az Irgalom, a Kegyelem.

És milyen törvény irányítja akkor most ezt a szeretetet?

Ez a válasz az 1Krinthus 13. fejezete: az a törvény, ami most minket irányít, az a szeretet, az a kedvesség. Isten szíve tud kiáramlani a te szívedbe.

Ennek ellenére valaki úgy válaszolhat, hogy: *igen, de én mégis csak bűnös vagyok.*

Isten azt válaszolja, hogy: *keress magadnak egy jó tanárt, aki megtanít a kegyelemre! Mert mindent elvégeztem érted a kereszten! Nem kell, hogy visszamenj a törvény alá! Itt tudsz maradni a kegyelemem alatt! Nem kell, hogy megdolgozz érte! Nem kell, hogy dolgozz azért, hogy a törvényt betöltsd, mert kegyelemem alatt vagy! Az én igazságom van most benned!*

Hogyan építette föl Isten ezt az új teremtményű embert?

Amikor Jézus feltámadt a halálból, amikor még mikor Jézus a sírban volt, akkor te is ott voltál Vele. És a mennyből így szólt a hang, hogy: *az ár megfizettetett!*

Az ár megfizettetett, te is feltámadtál Vele! Az új teremtményű ember támadt föl. Isten téged is feltámasztott, és többé nem tartozol a törvény alá! Isten tett téged igazzá.

Így igaz, nem szolgáltad ezt meg. Akkor még meg sem születted!

Hogyan tudtad volna megszolgálni, amikor még meg sem születted?

Ő az, aki igazzá tett minket. Ez az Ő igazsága, amely bennünk van, nem a miénk.

A Biblia azt tanítja, hogy a mi saját igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Ez az új teremtményű ember igazságban áll Isten előtt, és teljes igaz szentségben.

Így áll az új ember Isten előtt. Ez az Ő ereje, az Ő igazsága, amely nekünk adatott Istentől. Ezért nekem nem kell megteremtennem a saját igazságomat.

Az igazság nem magaviseletet jelent. Ez az igazság ajándékot jelent Istentől neked, az Ő igazságát adta neked!

A gyülekezetek összekeverik az igazságot a helyes, jó magaviselettel.

Az igazság, a megigazulás pedig a kereszttől származik. Jézus Krisztus feltámadása által jött létre. Akkor kaptuk meg a mi igazságunkat. Ezért most az ember igazul áll, mert Isten tette őt igazzá, ezért tud Istennel baráti kapcsolatban járni. Semmi sem akadályozza meg ezt a kapcsolatot.

Mi az, ami meg tudja akadályozni ezt a kapcsolatot? A kicsi kis büntudat, amit érzel? Az ítélet? Az, hogy én nem vagyok méltó erre? Kisebbségi érzések?

Miért vagyunk mi ilyenek? Mert a törvényekhez való kötődés és ragaszkodás beleívódott a keresztyényekbe. Belekerült a fejünkbe. Természetesen a törvény igaz, és helyes. De én törvény nélkül tudok Istennel barátságban, kapcsolatban állni, pontosan úgy, ahogy vagyok. Mert Isten elkészítette nekünk a kegyelem helyét. Ezért megadta Isten nekem a lehetőséget, hogyha elbukom, újra felállhatok, és büntudat és ítélet nélkül élhetem az életemet. Ezért én tiszta és szabad szívből szerethetem Istent! Ebből a csodálatos kegyelem helyéből szerethetem Istent a szívemből.

Tudom élvezni, tudok örülni ennek a kapcsolatnak. Isten visszavásárolt engem! Ezért Ő tud örülni nekem, és én tudok örülni Neki! Szabad vagyok!

A kegyelem annyit jelent, mint Isten jóindulatát élvezni. Isten jóindulatát, pártfogását élvezni. Mert Isten maga elégítette ki a törvényt.

Pontosan úgy tekint Isten rám, ahogy Ő szeretne a saját szívéből, és nem úgy, ahogy a törvény azt megkövetelné. Ez egy hatalmas különbség itt a kegyelem helyén!

Ennek ellenére a keresztyények azt teszik, hogy a kegyelemhez még hozzáadnak törvényeket. Pontosan úgy, ahogy a farizeusok abban az időben meghatározták az ő törvényeiket. Meghatározták, mik a jó cselekedetek, mik a törvények.

Ugyanígy a mai gyülekezet is meghatározza, hogy mit jelent a családban a család urának lenni. Olyan terheket raknak a család fejére, amit az nem tud elviselni.

Mi a különbség? A gyülekezet, mi vagyunk azok, akik meghatározzuk ezeket! Mi határozzuk meg ezeket a törvényeket! Akkor mi lenne a különbség az Ószövetség, és a kegyelem időszaka között? Megfigyelhető az a tendencia tehát, hogy saját magunkat kötözzük össze egy csomó törvénykezéssel.

De mik azok a törvények, amelyek a te keresztyény életedbe beléptek? Látod most már őket?

Te is meg tudnád határozni, mit jelentenek ezek.

Szabad vagy, és így kellene élni az életedet is!

Ez a szabadság nem azt jelenti, hogy úgy éled az életedet, mintha ördög lennél. Ez egy csodálatos hely, Isten kegyelmében élni. Istent tudom szeretni a teljes szívemből ebből a helyből, ahol most állok. Ez az a kegyelem, amelyre szükségem van.

Mi a helyzet a bűnbocsánattal? Jézus egy helyen azt tanítja a tanítványoknak, hogy egy nagy 490-szer kell megbocsátanod neked a te felebarátodnak.

Ha Isten ezt követeli tőlünk, Ő mennyivel inkább megbocsát nekem?

Ez azt jelenti, hogy én naponta 490-szer elkövethetem ugyanazt a bűnt?

Nem, ez nem ezt jelenti! Én nem akarom megbántani az én barátomat. Jézus az én barátom. Olyan végtelen kedvességgel és szeretettel törődik velem - miért akarnám én megbántani az én barát Jézusomat?

János 15:15

„Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondottalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.”

Ez a kegyelem helye, a baráti kapcsolat helye.

Efezus 2:7-8

„Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;”

A kegyelem számára vagyok megmentve.

Nem a cselekedetek alatt vagyok, nem a törvény alatt vagyok. Tehát szabad vagyok.

Nem jelenti ez a szabadság, hogy úgy élek, mint az ördög, hanem úgy élek, mint Krisztus.

Efezus 3:1-2

„Ezért vagyok én, Pál, a Krisztusnak foglya tiérettetek, a pogányokért; Ha ugyan hallottátok Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nékem adott a ti érdeketekben;”

A kegyelem időszakában élünk, amely a kereszttel kezdődött, és Jézus második visszajöveteléig tart.

Galata 5:1-5

„Annakokáért álljatok meg a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, és ne hajtsátok magatokat ismét szolgaság igájába. Ímé, én Pál mondom néktek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus néktek semmit sem használ. Bizonyosságot teszek pedig ismét minden embernek aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani. Ti, akik a törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek. Mert mi a Szellem által, hitből várjuk a megigazulás reménységét.”

Ne hagyd tehát magad a kötöttségek igájába visszahúzni! Ne ess ki a kegyelemből újra a törvényekbe!

Mit jelent az, hogy törvényben élni? Voltál-e már valaha törvények alatt? Vagy élvezted-e Isten szabadságát?

Szabad vagy arra, hogy Isten szeretetét élvezd!

Ne hallgass olyan prédikációkat, amelyek kötöttségekbe, és a törvény alá visznek vissza, mert az tönkretesz téged!

Én teljesen szabad vagyok. Tudok örülni saját magamnak is. Egy boldog keresztyén vagyok, nem kötöttségekkel teli keresztyén. Nem kell megtartanom a törvényt, nem is tudnám!